

یک اتفاق ساده

آقای رشیدپور! توی دل قلعه‌نویی چه‌می‌گذرد؟

❖ کیوان کثیریان

❖ یک- رضا رشیدپور چندوقتی است که یک تاک‌شو یا به عبارتی هارتاک در یک شبکه اینترنتی تولید می‌کند که برنامه جالب‌توجهی است. او میهمانانی را دعوت می‌کند و گفت‌وگویی صریح با آنها ترتیب می‌دهد. ویژگی مشترک غالب میهمانان رشیدپور، وجود حاشیه‌های فراوان اطراف آنها و جنجالی‌بودن‌شان است. تتلو، چرخنده، کفاشان، عبید، سحر قریشی، فیقله‌ای‌ها و چندتای دیگر و حالا شهرام جزایری، خوشبختانه در فضای سیاسی، اجتماعی، ورزشی و فرهنگی ما تعداد این آدم‌ها کم نیست و رشیدپور حالا‌حالا‌ها برای برنامه‌اش میهمان کم نمی‌آورد. بعضی‌ها هستندکه آدم به دلایل مختلف دلش می‌خواهد بداند توی سرشان چه می‌گذرد و توی دلشان چه خبر است. میهمانان رشیدپور غالبا از این جنس‌اند. اگر سوآلات شفاف و بی‌رودربایستی هم باشد، طبعاً حرف‌های تازه‌ای را می‌شود از زبان آنها شنید. نبود محدودیت‌های پرشمار تلویزیون در این برنامه و بازبودن نسبی دست رشیدپور که تجربه مناسبی در اداره تاک‌شو دارد، باعث می‌شود سوال و جواب‌ها جذاب و صریح باشد. نمی‌دانم دیدن برنامه رشیدپور چه کم‌راه‌ای برای بیندگانش به بار می‌آورد که امکان بخش از تلویزیون را ندارد و نمی‌دانم چرا وقتی تلویزیون را ره بر هر ایده جدید و هر برنامه دیدنی می‌بندد و نیروهایش را به خارج محدوده تلویزیون هدایت می‌کند، توقع دارد برنامه‌هایش بیننده داشته باشد و کسی هم سراغ سیرال‌های نمایش خانگی و برنامه‌های اینترنتی و دی‌وی‌دی غیررسمی و ماهواره نرود!

دو- مستند زندگی ناصر حجازی با شکایت امیر قلعه‌نویی، با حکم قضائی توقیف شد و مربی به حاشیه فویتال بعد از گرفتن حکم توقیف یک روزنامه ورزشی حالا یک فیلم مستند را هم به محاق برده است. اینکه قلعه‌نویی احساس توهین از چنین فیلمی کند چیز عجیبی نیست ولی باید پذیرفت با وجود اختلافاتی که میان مرحوم حجازی و قلعه‌نویی بود، ساخت هر فیلمی درباره حجازی بدون اشاره به این بخش، فیلم را اِتر نمی‌کند. به هر حال امیر قلعه‌نویی شاید بتواند جلوی نمایش یک فیلم را بگیرد اما طبعاً حافظه تاریخی ورزش‌دوستان را که نمی‌تواند پاک کند. مستند، عرصه ثبت حقیقت است و حقیقت این است که به دلایل مختلف ناصر حجازی، اصلاً میانه خوبی با دستیار سابقش قلعه‌نویی نداشت. کلی هم دراین‌باره تیر و مصاحبه و عکس و چیزهای دیگر موجود است. این یک حقیقت است که نمی‌شود تغییرش داد. اصلاً مگر می‌شود از یاد برد نگاه معنادار حجازی به دوربین عکاس را وقتی در آن عکس معروف قلعه‌نویی دارد سر حجازی را در بیمارستانی می‌بوسد؟ حالا فیلمی درباره مرحوم حجازی ساخته شده و این مضمون در آن آمده است. شاید در آینده دور با نزدیک فیلمی هم درباره امیر قلعه‌نویی ساخته شود و علت آن اختلافات را طور دیگری روایت کند. آن وقت خانواده حجازی هم باید آن فیلم را توقیف کنند؟ امیر قلعه‌نویی از آن دست آدم‌هایی است که دوست داری بدانی توی سرش چه می‌گذرد و ریشه بعضی رفتارهایش چیست. از این بابت شاید قلعه‌نویی برای برنامه دیدش در شب رضا رشیدپور، نمونه بسیار مناسبی باشد.

پیشنهاد روز

دومین اجرای «گروه‌شورا» در فرهنگسرای نیاوران

❖ شرق: «گروه موسیقی شورا» که سال گذشته آلبوم «مختوم» را منتشر کرده است، برای دومین‌بار اجرای زنده خواهد داشت. این گروه قرار است روزهای دوشنبه ۳۰ آذر و سه‌شنبه یکم دی‌ماه ساعت ۲۱ در فرهنگسرای نیاوران کنسرت برگزار کند. این گروه جمع‌وجور ایرانی قرار است که چهار قطعه بدون آواز را با نام‌های «پنجاه‌هفت»، «مختوم»، «تخته‌بند» و «خُدش» در این دو شب اجرا کنند. این قطعات برای سازهای ایرانی همچون تار، سه‌تار، بجاتر، عود، کمانچه و سازهای کوبه‌ای توسط میثم ستایش و پویان منصوری (از اعضای این گروه) نوشته شده است. گروه شورا گروهی سازمان‌خور و بدون خواننده و متشکل از دانشجویان دانشگاه گیلان در رشته موسیقی ایرانی است. این گروه در سال ۹۰ به‌طور رسمی ثبت شده است و از سال ۸۸ نیز اعضای گروه در کنار یکدیگر تمرین و تولید می‌کنند. گروه شورا پیش از انتشار آلبوم مختوم و اولین اجرایش در سال ۹۳ و در فرهنگسرای نیاوران، اجراهای پرانگده‌ای نیز در شهر رشت داشته است. مجید پوستانی (سازهای کوبه‌ای)، محمدرضا پوستانی (عود)، سیدامیر طاهری (سه‌تار)، سبنا نصرتی (سه‌تار)، مهدی حقیقی (بم‌تار)، پویان منصوری (تار) و میثم ستایش (کمانچه) اعضای گروه موسیقی شورا هستند.

امین تارخ

«شب آوازهایش را می‌خواند»، نوشته یون فوسه که این شب‌ها به کارگردانی رضا گوران در نمایش‌خانه ایران‌شهر روی صحنه می‌رود، یکی از نمایش‌هایی است که به‌سادگی با تماشاگر ارتباط برقرار می‌کند و مخاطب از همان ابتدا با پرسوناژها حس همدات‌پنداری دارد. در این نمایش، دو نوع تراژدی آمیخته شده‌اند؛ یکی تراژدی اجتماعی و

رونمایی بزرگ‌ترین «هیچ» تناولی

عکس: محمدرضا ندیمی، ایسنا

شرق: بزرگ‌ترین مجسمه پرویز تناولی از مجموعه «هیچ» این هنرمند، برای اولین‌بار در ایران رونمایی شد. مراسم رونمایی از بزرگ‌ترین مجسمه پرویز تناولی و افتتاح نمایشگاه آثار هنرمندان پیش‌کسوت تجسمی شامگاه ۲۷ آذرماه با حضور هنرمندان و علاقه‌مندان در آرت‌سنتر دو برگزار شد. علی‌میرادخانی (معاون هنری وزارت ارشاد)، محمدهادی ایبازی (معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران)، گری لوئیس (رئیس سازمان ملل در ایران) و هنرمندانی مانند نصرالله افجه‌ای، علی‌اکبر صادقی، امیرصادق طهرانی، مسعود فروتن، علی زندوکیلی، علی اتحاد، وحید ملک و جمعی از هنرمندان عرصه هنرهای تجسمی و سینما در این مراسم حضور داشتند. در ابتدای این مراسم، وحید ملک – مدیر آرت‌سنتر دو و مسئول برگزاری این نمایشگاه – اظهار کرد: امروز افتتاح‌های داریم که میزبان هنرمندان و شخصیت‌های فرهنگی و دولتی باشیم. امشب جای پرویز تناولی و پرویز کلاترزی بین ما خالی است. خوش‌حالیم که توانستیم سرانجام «هیچ بزرگ» را در ایران داشته باشیم. علی‌میرادخانی، معاون امور هنری وزارت ارشاد، نیز با اظهار خوش‌حالی از حضور در مراسم رونمایی از مجسمه پرویز-تناولی اظهار کرد: یکی از بهترین آثار هنر ایران در آرت‌سنتر رونمایی می‌شود. شب فوق‌العاده‌ای است و تقریباً در جای جای تهران برنامه‌های تجسمی متنوعی برگزار شده است. پاییز هم که فصل هنر است و کم‌کم به جشنواره‌های هنری هم نزدیک می‌شویم. او ادامه داد: امشب در تهران بیش از ۱۵ گالری نمایشگاه‌های مهمی از آثار هنرمندان برگزار کرده‌اند که یکی از مهم‌ترین آنها در این مکان افتتاح شده است. از اینکه این شرایط به وجود آمده و نگاه به هنر در شهر تهران رونق پیدا کرده است خوش‌حالم. حضور افراد علاقه‌مند به هنر باعث گرمی این مراسم شده است و امید دارم این برنامه‌ها در آینده بیش‌از پیش باشد. سپس گری لوئیس، نماینده سازمان ملل در ایران، در ابتدا چند جمله‌ای به فارسی با مخاطبان سخن گفت و سپس اظهار کرد: امشب هنر و فرهنگ را در این مکان جشن می‌گیریم. این نمایشگاه را به‌عنوان دنباله‌ای برای هنر ایران می‌بینم.

۲/۵ سال است که در ایران هستم و با فرهنگ و هنر ایران از دوره هخامنشی تاکنون آشنا شده‌ام. به‌تازگی در کاشان بودم و یک سرامیک متعلق به چهارهزار سال پیش را دیدم و نمایشگاه و آثار امشب را ادامه همان فرهنگ و سنت غنی ایران می‌دانم. مجید ملانوروزی، مدیر موزه هنرهای معاصر تهران نیز در سخنانی گفت: این یک فرصت مغتنم است که آثار استادان مطرح و پیش‌کسوت هنرهای تجسمی را می‌بینیم. در این یک دهه اخیر پیش‌کسوتان هنرهای معاصر ایران تأثیر خوبی در منطقه از خود باقی گذاشته‌اند. خوش‌حالم در نمایشگاهی حضور دارم که از پیشگامان هنرهای معاصر ایران برگزار می‌شود. سپس بزرگ‌ترین مجسمه پرویز تناولی توسط علی‌میرادخانی، گری لوئیس و وحید ملک رونمایی شد. همچنین نمایشگاهی از آثار هنرمندان پیش‌کسوت هنرهای تجسمی ایران افتتاح شد و در معرض دید علاقه‌مندان قرار گرفت. در ادامه این مراسم از بزرگ‌ترین مجسمه «هیچ» پرویز تناولی رونمایی شد. این اثر یکی از آثار پرویز تناولی است که در دو شهر بوستون آمریکا و لندن به نمایش درآمده است و پس از تلاش وحید ملک، برای نخستین‌بار در مجموعه آرت‌سنتر ایران نیز به نمایش گذاشته شد. در کنار مراسم رونمایی از مجسمه «هیچ» پرویز تناولی، نمایشگاهی از آثار هنرمندان پیش‌کسوت با عنوان نمایشگاه «پیش‌کسوتان هنرهای تجسمی» نیز افتتاح شد. در این نمایشگاه، آثاری کمرتدیده‌شده از علیرضا اسپهبد، احمد اسفندیاری، آیدین آغداشلو، محمد احصانی، هانیبال الخاص، ناصر اوسمی، ژاژه تاباتابی، صادق تبریزی، هوشنگ پزشکی‌نیا، فرامرز ییلارم، جعفر روحبخش، محمدعلی ترقی‌جاه، جلیل رسولی، حسین زنده‌رودی، علی‌اکبر صادقی، مسعود عربشاهی، حسین کاظمی، پرویز کلاترزی، فریده لاشایی، اردشیر محمص، بهمن محمص و سیراک ملکونیان به نمایش گذاشته شده است.

این نمایشگاه تا هفدهم دی‌ماه ادامه خواهد داشت و علاقه‌مندان می‌توانند برای دیدن آثار هر روز از ساعت ۱۲ تا ۲۱ به نشانی بلوار اندرزکو شمالی، شماره ۱۴۵، باغ انجمن خوشنویسان مراجعه کنند.

برای نمایش «شب آوازهایش را می‌خواند»

حکایتِ تنهایی ما آدم‌ها

مرد تنهاست، همه در خلا به‌سر می‌بریم و این خلا به خلق تراژدی‌های عظیم منجر می‌شود. مثل همیشه رضا گوران موفق عمل کرده چون تماشاگر را خوب می‌شناسد. مسائل اجتماعی روز را خوب می‌شناسد و تجزیه و تحلیل خوبی از آنها دارد. ریتم و ملودی تئاتر را خوب می‌شناسد و تماشاگر تئاتر را می‌تواند به‌راحتی روی صندلی نگه دارد. معروف است که می‌گویند تماشاگر به سالن تئاتر می‌رود که بخوابد!

و این کارگردان و مجموعه بازیگرها هستند که باید کاری کنند او از خوابیدن منصرف شود و باید مجموعه عوامل تماشاگر را به وجد بیاورند تا بخوابد. «شب آوازهایش را می‌خواند» اجازه خوابیدن به تماشاگر خودش نمی‌دهد. مجموعه عوامل و کارگردان به‌قدری با تماشاگر ارتباط صمیمانه، صادقانه، منکی بر احساس و عقلانیت برقرار می‌کنند که تماشاگر حق خوابیدن و حتی پلک‌زدن ندارد. مجموعه المان‌ها در این تئاتر، از جمله موسیقی، طراحی صحنه و لباس و گریم، حساب‌شده و درجه‌یک هستند و باید بابت روی‌صحنه‌آمدن چنین تئاتری که مخاطبش را چنین محترم می‌شمارد، به جامعه تئاتر ایران تبریک گفت.

جشنواره موسیقی فجر سلیقه‌نمی‌سازد

عکس: مهر

شرق: اهالی موسیقی از روی فرش قرمز رد می‌شوند، مراسمی با اجرای برخی از هنرمندان و گروه‌های موسیقی برگزار و در آن اعلام می‌شود که جشنواره موسیقی فجر برگزار می‌کند بدون اینکه جزئیات آن ذکر شود تا به گفته برگزارکنندگان این برنامه، ابهام در روزهای آینده رفع شود. عصر جمعه، ۲۷ آذر مراسم اعلام عمومی سیاست‌های جدید و سیاست‌های راهبردی سی‌ویکمین جشنواره موسیقی فجر در تالار وحدت برگزار شد، مراسمی که در برخی از خبرگزاری‌ها از آن با عنوان افتتاحیه جشنواره فجر نام برده شد. در این مراسم، فرش قرمزی پهن شده بود که هنرمندان شرکت‌کننده همچون کامکارها، پورناظری‌ها و … از آن عبور کردند. این مراسم با اجرای شهرداد روحانی آغاز شد و بعد از آن، نشست مطبوعاتی با حضور رسانه‌ها برگزار شد و حمیدرضا نوربخش، مدیر جشنواره امسال در پاسخ به سؤالی مبنی بر حذف بخش رقابتی جشنواره، گفت: «یک نگاهی برای برگزاری جشنواره می‌تواند وجود داشته باشد. اینکه آیا جشنواره موسیقی فجر یک کمیته امداد است که از بیت‌المال پولی را صرف تعدادی از گروه‌ها کند و بعد از پایان جشنواره، بدون هیچ نتیجه‌ای فضا را رها کند. موضوعی که باید بیشتر و تخصصی‌تر از اینجا به آن نگاه کرد. بنده اصلاً مخالف کیفیت کار هنرمندان شهرستانی نیستم؛ چه‌بسا که کار بسیاری از آنها بسیار با کیفیت‌تر از هنرمندان دیگر باشد. بحث اصلی من فقط این است که ما باید به برابند این جشنواره‌ها فکر کنیم. باید کاری کنیم که در یک فضای جدید به کارهای استانی بیشتر و بهتر توجه کنیم. ما تا چه زمانی باید به بزرگانی مانند حسین علیزاده اتکا کنیم؟» او افزود: «ما باید به سمتی برویم که امکان اجرای عمومی را فراهم کنیم. اتفاقاً همه دغدغه ما این است گروه‌های استانی و شایسته از این پس بیشتر و بهتر دیده شوند تا اینکه فقط در جشنواره حضور داشته باشند و بعد از یک اجرا، دیگر خبری از آنها نگیریم. بنابراین مسأله‌ی که پیرامون بی‌توجهی ما نسبت به گروه‌های شهرستانی و مسعد مطرح می‌شود، برخلاف نیات ماست و اصلاً صحت ندارد. احساس ما فقط این است که بخش رقابتی و استانی نتوانست در کلیت موسیقی کشور روند مثبتی

ادامه از صفحه اول

آقایان تکلیف من چیست

یا نه. من متن‌ها را می‌خواندم، فارسی‌شان را درست می‌کردم و اگر هم ایرادهای محتوایی داشت، اصلاح می‌کردم و با نویسندگان مقالات می‌نشتیم و درباره متن‌هاشان بحث می‌کردیم. بعدها به‌مناسبت کار و گرفتاری‌هایی که داشتم، از دکتر علیرضا انوشیروانی، تنها استاد شایسته ادبیات تطبیقی در ایران، خواستم تا این مسئولیت را بر عهده بگیرد و ایشان هم پذیرفت. بعد هم که مجاری بیماری‌ام پیش آمد…

ابوالحسن نجفی مدتی بعد از کودتای سی‌ودو، از اصفهان به تهران می‌آید. چندی بعد انتشارات لیل را به چندی دیگر از اهالی نشر و فرهنگ راه می‌اندازد و از همین‌جاست که ترجمه را به‌طور جدی آغاز می‌کند. سال ۱۳۳۸، همان زمان که دیگر «لیل» سِر زبان‌ها افتاده بود، برای ادامه تحصیل به فرانسه می‌رود. کمتر از یک دهه بعد که نجفی به ایران بازمی‌گردد، گروه جنگ اصفهان پا گرفته و در این مدت نیز ترجمه‌های مهمی از ابوالحسن نجفی منتشر شده است. از شماره سوم جنگ اصفهان، همکاری نجفی با این جمع آغاز می‌شود. اول‌بار بهرام صادقی و محمد حقوقی به دیدن نجفی رفتند و ابراز تمایل کردند که او در جلسات‌شان شرکت کند. و این سرقاز ارتباطِ پیوسته و نزدیک ابوالحسن نجفی با هوشنگ گلشیری و جمع جنگ اصفهان شد و تأثیر نجفی بر این جمع، خاصه بر داستان‌نویسی بهرام صادقی و حتی هوشنگ گلشیری و دیگران، روایتِ خود او تا تأثیرش بر این از کارنامه کاری ابوالحسن نجفی شاید کمتر در دیدرس

مخاطبان و اهل ادب بوده است. خود نیز بر این امر واقف است، از این‌رو می‌گوید: «بیندیش مسئله وزن شعر مسئله‌ای نیست که مورد علاقه همه باشد. بعضی‌های به‌خصوص به این مسئله علاقه‌مندند. که یا در این مورد کار کرده‌اند یا تصادفاً علاقه‌مند شدند و به این راه افتاده‌اند. بنابراین کمتر کسی توجه می‌کند به اینکه من در حوزه وزن شعر چه کارهایی کرده‌ام، چنان‌که شما و دیگران هم بیشتر از کارهای دیگرم؛ از ترجمه‌ها، کار من در حوزه ادبیات تطبیقی، جنگ اصفهان و چیزهای دیگر می‌برسید. اما تأکید می‌کنم که کار مهم من در تمام دوران زندگی‌ام این است که بعد از هزار سال، وزن شعر فارسی را متحول کرده‌ام و نشان داده‌ام راهی که وزن شعر باید در پیش بگیرد این است و نه راهی که تاکنون در پیش گرفته بود. البته ۴۵ سال پیش متوجه شدم که ما قواعد شعری مخصوص خودمان را داریم و در مقاله‌ای تحت عنوان «اختیارات شاعری» این را نوشتم که چندان توجه جلب نکرد. بعضی‌ها حتی چون این بحث‌ها خلاف عادت‌شان بود، نفهمید، نقدهایی نوشتند اما حالا بعد از گذشت سال‌ها، تدریجاً معلوم شده که حق با من بوده است.»

ابوالحسن نجفی، ادیب، زبان‌شناس، محقق، مترجم، و از مؤثرترین چهره‌های ادبی در داستان‌نویسی دهه‌های چهل و پنجاه، و از اعضای پیوسته فرهنگستان، مطابق با شناسنامه‌اش، متولد ۱۳۰۶ و بر اساس زمان واقعی، متولد ۱۳۰۸ است. او سال‌ها پیش از «وظیفه ادبیات» نوشت، حالا ما از وظیفه فرهنگستان در قبال او و دیگر اعضای پیوسته فرهنگستان می‌پرسم، و در این «زمستان ناگتلف» منتظر پاسخ می‌مایم.

زیر آسمان فیروزهای

آغازیه‌کار جشنواره سی‌پرفورمنس سی هنرمند

❖ شرق: «جشنواره سی‌ پرفورمنس، سی هنرمند» در موزه هنرهای معاصر تهران آغاز به‌ کار کرد. این جشنواره که امسال پنجمین دوره آن برگزار می‌شود، در سال‌های گذشته در گالری ایست برپا می‌شد اما امسال به موزه هنرهای معاصر تهران منتقل شده است. این جشنواره با اجرای شنیداری علیرضا امیرحاجی در ساعت ۱۷ روز پنجشنبه، ۲۷ آذر در گالری شماره ۵ موزه آغاز شد. این اجرا یادمانی برای کارل هاینس اشتوکهاوزن، آهنگ‌ساز پیشرو آلمانی، بود. این اثر ۵۱ نام خداوند است که برای شش صد نوشته شده و امیرحاجی تفسیر خود را به این موسیقی افزوده بود. در طول اجرا که بیش از یک‌ساعت طول کشید، مخاطبان با آنکه می‌توانستند با اثر تعامل داشته باشند اما بیشتر شنوند و بیننده برنامه بودند. امیر رادکیورتوری این جشنواره را برعهده دارد. به گفته او، یکی از اهداف جشنواره پنجم گسترش و معرفی بیشتر پرفورمنس‌آرت به‌عنوان یک رسانه پویا و تأثیرگذار است. تولیدات مکتوب و نظریه‌های مربوط به پرفورمنس‌آرت توسط پژوهشگران و هنرمندان و نیز برگزاری کارگاه‌های آموزشی در این زمینه از جمله سایر اهداف جشنواره پنجم است. علی‌فیروزجنگ، بهار علیزاده، علیرضا کی‌منش، علیرضا امین‌مظفری، اصغر دشتی، مریم فریدنی، هدیج هیتی، مهدی صدر، محمداقصر ضیایی، پارسا آذری، مینا بزرگمهر و هادی کمالی، امیر اسفندیاری، رامین اعتمادی‌بزرگ، رضا غیور، فرار فلاچی، مهدی اسدند، تارا فراهانی، سعید هاشم‌زاده، اشا صدر، الیاس امینیان، زویا قلی‌زاده، تارا نظم‌علیزاده، کسری بردبار، نازنین‌زها رفیعی، امیر راد، سیامک مجعیلیان، سمیر داورفرا، شقایق سیروس، محسن تقفی، آتیما احتیاط و گروه بتا طی این جشنواره اجرا خواهند داشت. کارگاه پرفورمنس‌آرت امید راد هم که روز پنجشنبه، ۱۷ دی برگزار می‌شود، برای عموم آزاد است. پنجمین جشنواره «سی‌ پرفورمنس، سی هنرمند، سی روز» تا هشتم بهمن‌ماه همه‌روزه به‌جز جمعه‌ها و شنبه‌ها، ساعت ۱۷ در موزه هنرهای معاصر تهران برگزار می‌شود. فقط اجرای روز دوشنبه، پنجم بهمن، ساعت ۱۹:۳۰ آغاز خواهد شد. هزینه ورودی برای اجراها پنج‌هزارتومان و برای دانشجویان سه‌هزارتومان است که علاوه‌بر مراجعه به موزه هنرهای معاصر تهران، بلیت‌ها از طریق سایت تیوال نیز فروخته می‌شود.

خبر سازان

ناصر حجازی» موقتاً رفع توقیف شد

❖ شرق: مستند «من ناصر حجازی هستم» بنا بود شب گذشته در سینماسپیده روی پرده برود. رفیعی، تهیه‌کننده مستند، روز گذشته با اعلام ایسن خبر گفت: با نظر بازپرس محترم شعبه قرار است این فیلم در ساعت ۲۰ شنبه در سالن اصلی سینماسپیده در آخرین شب جشنواره مستند حقیقت، روی پرده برود. این تهیه‌کننده درباره وضعیت اکران فیلم در گروه هنر و تجربه، اظهار کرد: تصمیم‌گیری پیرامون اکران در گروه هنر و تجربه به جلسه بعد موکول شد. مستند «من ناصر حجازی هستم» که به زندگی زنده‌یاد ناصر حجازی می‌پردازد، در شب اول جشنواره فیلم حقیقت در سینمافلسطین به نمایش درآمد که بعد از آن با شکایت بهرام قلعه‌نویی از نمایش آن در گروه هنر و تجربه جلوگیری شد. دومین نمایش این فیلم در جشنواره حقیقت نیز جمعه‌شب گذشته بود که فیلم دیگری جایگزین شد.

کاندیداهای دریافت نشان محموداستادمحمد شدند

❖ شرق: بنیاد محمود استادمحمد اسامی کاندیداهای دریافت نشان استادمحمد درخصوص برترین نمایش‌نامه سال ۹۳ را اعلام کرد. به گزارش دبیرخانه جایزه ادبیات نمایشی بنیاد محمود استادمحمد، هفت نمایش‌نامه برتر سال ۹۳ کاندیدای دریافت نشان استادمحمد هستند.کاندیداهای اولین دوره جایزه ادبیات نمایشی استادمحمد به شرح ذیل هستند: «خانه» نوشته نغمه ثمنی، نشر نر، «خرمگس» نوشته علی‌عابدی، اجرانشده در مجموعه تئاترشهر، «داستان‌های میان رودان» نوشته علی شمس، نشر قطره«کابوس‌های یک پیرمرد بازنشته، خان، ترسو» نوشته نادر برهانی‌مرد، نشر بوتیمار، «گوگوی کیوتران حرم» نوشته علیرضا نادری، نشر بوتیمار، «قصه ظهر جمعه» نوشته محمد مساوات، نشر بوتیمار، «هیولاخوانی» نوشته نغمه ثمنی، نشر افراز.